EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2012.5.30.
COM(2012) 312 final

Ajánlás

# A TANÁCS AJÁNLÁSA

## Finnország 2012. évi nemzeti reformprogramjáról

## és a Finnország 2012–2015 közötti időszakra vonatkozó stabilitási programjáról szóló tanácsi véleményről

{SWD(2012) 312 final}

Ajánlás

# A TANÁCS AJÁNLÁSA

## Finnország 2012. évi nemzeti reformprogramjáról

## és a Finnország 2012–2015 közötti időszakra vonatkozó stabilitási programjáról szóló tanácsi véleményről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre[1] és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre[2] és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására[3],

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira[4],

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

(1) Az Európai Tanács 2010. március 26-án jóváhagyta az Európai Bizottság „Európa 2020” elnevezésű, a foglalkoztatást és növekedést célzó új stratégia elindításáról szóló javaslatát, amely stratégia a gazdaságpolitikák fokozott összehangolása révén azokra a kulcsfontosságú területekre összpontosít, amelyeken fellépésre van szükség annak érdekében, hogy Európa növelhesse a fenntartható növekedés és a versenyképesség területén rejlő lehetőségeit.

---

1 HL L 209., 1997.8.2., 1. o.
2 HL L 306., 2011.11.23., 25. o.
3 COM(2012) 312 final.
4 P7_TA(2012)0048 és P7_TA(2012)0047.

(2) A Tanács 2010. július 13-án elfogadta a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról szóló ajánlást (2010–2014), 2010. október 21-én pedig elfogadta a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló határozatot[5], melyek együtt alkotják az „integrált iránymutatásokat”. A tagállamok felkérést kaptak, hogy nemzeti gazdaság- és foglalkoztatáspolitikájukban vegyék figyelembe az integrált iránymutatásokat.

(3) A Tanács 2011. július 12-én ajánlást fogadott el Finnország 2011. évi nemzeti reformprogramjáról, valamint véleményt nyilvánított Finnország 2011–2014 közötti időszakra vonatkozó, aktualizált stabilitási programjáról.

(4) A Bizottság 2011. november 23-án elfogadta a második éves növekedési jelentést, amely az Európa 2020 stratégiára épülve elindítja az előzetes és integrált gazdaságpolitikai koordináció második európai szemeszterét. A Bizottság az 1176/2011/EU rendelet alapján 2012. február 14-én elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést[6], amelyben Finnországot azon tagállamok közé sorolta, amelyek vonatkozásában részletes felülvizsgálatra kerül sor.

(5) Az Európai Tanács 2012. március 2-án jóváhagyta a pénzügyi stabilitás, a költségvetési konszolidáció és a növekedést ösztönző intézkedések biztosítására irányuló prioritásokat. Hangsúlyozta, hogy differenciált és növekedést elősegítő költségvetési konszolidációt kell végrehajtani, helyre kell állítani a gazdaságnak történő hitelnyújtás normál feltételeit, ösztönözni kell a növekedést és a versenyképességet, kezelni kell a munkanélküliséget és a válság társadalmi következményeit, valamint korszerűsíteni kell a közigazgatást.

(6) Az Európai Tanács 2012. március 2-án arra is felkérte az Euró Plusz Paktumban részt vevő tagállamokat, hogy vállalásaikat kellő időben nyújtsák be ahhoz, hogy azokat stabilitási vagy konvergenciaprogramjukba, valamint nemzeti reformprogramjukba beépíthessék.

(7) Finnország 2012. április 19-én benyújtotta a 2012–2015 közötti időszakra vonatkozó stabilitási programját és 2012. évi nemzeti reformprogramját. A kapcsolódási pontok figyelembevétele érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor. A Bizottság emellett az 1176/2011/EU rendelet 5. cikke szerinti részletes felülvizsgálat keretében megvizsgálta, hogy Finnországban fennáll-e makrogazdasági egyensúlyhiány. A Bizottság a részletes felülvizsgálatban[7] megállapította, hogy Finnországban egyensúlyhiány áll fenn, azonban az nem túlzott mértékű.

(8) A stabilitási programnak az 1466/97/EK tanácsi rendelet 5. cikkének (1) bekezdése szerinti értékelése alapján a Tanács szerint a programban szereplő költségvetési előrejelzéseket alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv megalapozott a 2012–2013-as időszakra, és a GDP program által várt növekedése összhangban áll a Bizottság 2012. tavaszi előrejelzésével. A 2014-re és 2015-re szóló előrejelzések is reálisak, mivel a GDP-növekedést a válság előtt tapasztaltnál lényegesen alacsonyabb, illetőleg a 2010–2011-es fellendüléshez képest alacsonyabb szintre jelzik előre. Finnország 2012. évi stabilitási programjának fő költségvetési célkitűzése a központi kormányzat

---

5 A Tanács 2012. április 26-i 2012/238/EU határozata.
6 COM(2012) 68 final.
7 SWD(2012) 154 final.

hiányának csökkentése a kiadások visszaszorítása és a bevételek növelése révén. Mivel az államháztartási hiány elsődleges forrása a központi kormányzat költségvetése, ez utóbbi helyzetének javítása hozzájárul majd az államháztartás kiegyensúlyozásához. A strukturális értelemben a GDP 0,5 %-át kitevő többletben meghatározott középtávú költségvetési cél megfelelően tükrözi a Stabilitási és Növekedési Paktum követelményeit. Az (újraszámított) strukturális költségvetési egyenleg[8] alapján Finnország 2011-ben teljesítette a középtávú költségvetési célt, de a 2012–2015 közötti időszakban várhatóan kis mértékben eltér majd attól. Az államháztartási kiadások növekedésének mértéke, figyelembe véve a diszkrecionális bevételi intézkedéseket, a 2015. évet kivéve minden év esetében megfelel a Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott kiadási szintnek. A program törekszik 2015-ig kiegyensúlyozni az államháztartást és 2016-tól többletet elérni. Az adósság aránya jóval a GDP 60 %-a alatt marad, és a program alapján a hiányszint 2014-ben lesz a legmagasabb, megközelítve a GDP 52 %-át, majd ezt követően csökkenni kezd. Finnországban továbbra is tekintélyes a fenntarthatósági rés az államháztartásban, amely főként a függőségi rátának a népesség idősödéséből adódó gyors romlásának a következménye. Az államháztartás terén meglévő fenntarthatósági rést folyamatosan felügyelet alatt kell tartani, és az intézkedéseket ennek megfelelően ki kell igazítani. A finnországi költségvetési keretrendszer többéves kiadási felső határokon alapul, amelyek azonban jelenleg nem vonatkoznak az önkormányzati ágazatra.

(9) A közszolgáltatások termelékenysége csökkent az elmúlt évtized során. A finn hatóságok már számos reformot végrehajtottak a probléma kezelése érdekében, de a végrehajtás üteme lassú volt, különösen önkormányzati szinten. Ezenfelül folyamatban van egy nemzeti szintű önkormányzati reform és a központi kormányzat termelékenységének fokozására irányuló program megvalósítása. Újabb termelékenységnövekedést és költségmegtakarításokat lehetne elérni a magán- és közszolgáltatások védett ágazatában folyó verseny fokozásával a termék- és munkaerőpiacok további deregulációja révén.

(10) A finn kormány az elmúlt évben új intézkedéseket vezetett be a fiatalok munkanélküliségének, illetőleg a tartós munkanélküliség visszaszorítására. Ezen intézkedések között szerepelt egy, a tartós munkanélküliség csökkentésére irányuló kísérleti program és a fiataloknak szóló szociális garancia bevezetése. A bevezetett intézkedések ambiciózusak és helytállóak, de mostantól a célcsoportok szakképzettségi szintjének és munkaerő-piaci helyzetének javítását szem előtt tartó végrehajtásukra van szükség. A demográfiai változásokra tekintettel a fenntartható államháztartás, valamint a jövőbeni munkaerő-keresletnek való megfelelés érdekében fontos az idősebb munkavállalók foglalkoztatási arányának növelése. A várható élettartam növekedése gyorsabb volt a 2005. évi nyugdíjreform során vártnál, és ezért a jelenleg érvényes törvényes nyugdíjkorhatár idővel túl alacsonynak bizonyulhat. A kormány programjában vállalta, hogy a tényleges nyugdíjkorhatárt 2025-ig 62,4 évre emeli. 2012 márciusában megegyezés született a szociális partnerekkel a nyugdíjba vonulás idejének kitolását szolgáló számos intézkedésről. A kormány vállalta, hogy legkésőbb 2017. január 1-jéig nyugdíjreformot hajt végre. Jelenleg az elfogadott intézkedések rövid távú végrehajtására kell összpontosítani.

[8] A Bizottság szolgálatai által a programban megadott információk alapján a közös módszertannak megfelelően újraszámított, egyszeri és ideiglenes intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenleg.

(11) A finnországi szolgáltatási ágazatban fennálló szabályozási akadályok továbbra is korlátozóak, és a piaci koncentráció nemcsak a kiskereskedelemben, hanem a termelés területein is magas. Az élelmiszer-kiskereskedelmi piacon belül Finnországban a legmagasabb a piaci koncentráció, és a finn élelmiszerárak Európában a legmagasabbak közé tartoznak. A versenyjogi bírságok Finnországban mindig is alacsonyak voltak, ami kérdéseket vet fel visszatartó erejükkel kapcsolatban. A versenypolitika terén sor került néhány újításra, például új nemzeti szintű versenyjogi jogszabályt vezettek be, valamint új jogszabályt alkottak a területtervezés és az építés terén. A kormány emellett elkötelezte magát egy, a verseny fokozását szolgáló új program mellett is. A termék- és szolgáltatási piacok versenyjogi keretfeltételeinek további megszilárdítása érdekében ezt a programot haladéktalanul el kell indítani.

(12) Finnországban stagnál a termelékenység növekedése, és a finn exportáló cégek az elmúlt évek során veszítettek részesedésükből a külföldi piacokon. A fajlagos munkaköltségek – a gyáripar kivételével – emelkedtek. Úgy tűnik, hogy néhány jelenleg domináns ágazat, különösen az elektronika és a papíripar már túl van a növekedési csúcson, és a gyáripar részesedése a GDP-ben általában csökken. Finnország főként érett, és lassan növekvő gazdaságú országok számára exportál köztes árukat és beruházási javakat, és termékei korlátozott mértékben vannak jelen a fejlődő országokban. A finn gazdaságnak a vállalkozások és az exportpiacok tekintetében is diverzifikáltabbá kell válnia annak érdekében, hogy a jövőben több oldalról megerősített exportáló cégek jöhessenek létre. Jelentős múltbéli kutatási-fejlesztési és innovációs teljesítményének dacára – amely a gyorsan növekvő innovatív cégek számának jelentős emelkedése nélkül valósult meg – veszélybe kerülhet Finnországnak az uniós innováció terén betöltött vezető szerepe. Mindez az innováció előmozdítását teszi szükségessé, lehetővé téve a K+F piacképes termékekké való alakítását és ösztönözve a gyorsan növekvő exportpiacok térhódítását. Rövid távon döntő lesz a kiterjedt IKT-szaktudásnak az egyéb finnországi ágazatokban (köztük a közszektorban) történő kihasználása és terjesztése is. A bérnövekedés terén a 2011. évi háromoldalú bérmegállapodás mérsékelt bérnövekedésre ad lehetőséget 2012 és 2013 folyamán, ami elvben javítani fog Finnország főbb kereskedelmi partnereivel szembeni relatív pozícióján.

(13) Finnország számos kötelezettségvállalást tett az Euró Plusz Paktum keretében. Ezek a 2011-ben ismertetett vállalások a versenyképesség, a foglalkoztatási arány és az államháztartás fenntarthatóságának javításához, a pénzügyi stabilitás megerősítéséhez, illetőleg az adó-összehangolás biztosításához kapcsolódnak. A Bizottság értékelte az Euró Plusz Paktum keretében tett vállalások végrehajtását. Az ajánlás figyelembe veszi ennek az értékelésnek az eredményeit.

(14) Az európai szemeszter keretében a Bizottság elvégezte Finnország gazdaságpolitikájának átfogó elemzését, értékelte a stabilitási programot és a nemzeti reformprogramot, valamint részletes felülvizsgálatot végzett. Figyelembe vette nemcsak a programok Finnország fenntartható költségvetési és társadalmi-gazdasági politikája szempontjából mutatott jelentőségét, hanem azt is, hogy megfelelnek-e az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintve, hogy a jövőbeli nemzeti döntéseknél az uniós szempontok beépítésével kell megerősíteni az Európai Unió átfogó gazdasági kormányzását. A Bizottság európai szemeszter keretében megfogalmazott ajánlásait az alábbi, 1–5. ajánlások tükrözik.

(15) A Tanács ezen értékelés fényében megvizsgálta Finnország stabilitási programját. Véleményét[9] mindenekelőtt az 1. ajánlásban foglaltak tükrözik.

(16) A Bizottság részletes felülvizsgálata és említett értékelése eredményének fényében a Tanács megvizsgálta Finnország 2012. évi nemzeti reformprogramját és Finnország stabilitási programját. Az 1176/2011/EU rendelet 6. cikke szerinti ajánlásait mindenekelőtt az 5. ajánlásban foglaltak tükrözik,

AJÁNLJA, HOGY Finnország 2012–2013-ban tegyen intézkedéseket a következőknek megfelelően:

1. Tartson fenn rendezett költségvetési egyenleget 2012-ben és azt követően az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát biztosító középtávú költségvetési céltól való minden eltérés korrekciója révén. E célból – kellően konkrét intézkedésekkel alátámasztva – szilárdítsa meg és szigorúan hajtsa végre a 2013-ra és az azt követő évekre szóló költségvetési stratégiát, ideértve a kiadási szint betartását. Folytassa az idősödéshez kapcsolódó fenntarthatósági rés mértékének éves értékelését, és az állami bevételeket és kiadásokat igazítsa a hosszú távú célkitűzésekhez és szükségletekhez. Nagyobb mértékben vonja be az önkormányzati szektort a többéves kiadási felső határok rendszerébe.

2. A népesség idősödéséből eredő kihívásokra is válaszul hozzon további intézkedéseket – szerkezeti változásokra és hatékonyságnövelő területi közigazgatási reformokra vonatkozóan is – azért, hogy a közszolgáltatások nyújtása terén termelékenységnövekedést és költségmegtakarításokat érjen el.

3. A szakképzésre kiemelten összpontosítva hajtsa végre a fiatalok és a tartósan munkanélküliek munkaerő-piaci helyzetének javítását szolgáló, folyamatban lévő intézkedéseket. Tegyen további lépéseket az idősebb munkavállalók foglalkoztatási arányának javítása érdekében, többek között a munkaerőpiacról történő korai kivonulás lehetőségeinek csökkentése révén. A megnövekedett várható élettartammal összhangban hozzon további intézkedéseket a törvényes nyugdíjkorhatár megemelésére.

4. Folytassa a termék- és szolgáltatási piacokon folyó verseny ösztönzését, különösen a kiskereskedelmi ágazatban, az új versenyjogi törvény és az egészséges verseny előmozdítására irányuló új program eredményes végrehajtása révén. Folytassa a szolgáltatások önkormányzati beszerzésének további megnyitását a versenypályázati eljárások előtt, valamint továbbra is biztosítsa a magán- és az állami vállalkozások közötti versenysemlegességet. Hozzon további lépéseket annak biztosítására, hogy a versenyjogi bírságok kellően visszatartó erejűek legyenek.

[9] Az 1466/97/EK tanácsi rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.

5. A termelékenységnövekedés és a külső versenyképesség megszilárdítása érdekében tegyen további erőfeszítéseket az üzleti struktúra diverzifikációja érdekében, különösen az innovációs bázis szélesítését célzó tervezett intézkedések bevezetésének meggyorsítása révén, valamint folytassa a bérek és a termelékenység alakulásának összehangolását.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről*
*az elnök*